EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.2.2017
COM(2017) 88 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

om gennemførelsen af EU's affaldslovgivning i perioden 2010-2012

Gennemførelse af direktiv 2008/98/EF om affald, direktiv 86/278/EØF om spildevandsslam, direktiv 1999/31/EF om deponering af affald, direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE-direktivet) og direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

om gennemførelsen af EU's affaldslovgivning i perioden 2010-2012

1. INDLEDNING

Denne rapport indeholder oplysninger om gennemførelsen af følgende affaldsdirektiver i perioden 2010-2012:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (affaldsrammedirektivet)
- Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (direktivet om spildevandsslam)
- Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (direktivet om deponering af affald)
- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (direktivet om emballage og emballageaffald)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE-direktivet).
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EØS-relevant tekst) (batteridirektivet).

Rapporten er baseret på medlemsstaternes svar på spørgeskemaerne om gennemførelsen. Når medlemsstaterne ikke har leveret de ønskede oplysninger, indeholder rapporten oplysninger fra andre kilder såsom rapporter fra Det Europæiske Miljøagentur, oplysninger fra medlemsstaternes websteder og svar fra tidligere rapporteringsperioder. Nærmere oplysninger om gennemførelsen af de enkelte direktiver kan findes på: http://ec.europa.eu/environment/waste/reporting/index.htm.

2. RETTIDIGHED OG KVALITET I RAPPORTERINGEN

Blandt de 27 medlemsstater, der er omfattet af rapporteringsforpligtelsen[1], har de fleste indsendt svar på spørgeskemaerne om gennemførelsen af de direktiver, som denne rapport dækker. Medlemsstaterne kunne opfylde deres rapporteringsforpligtelser bedre ved at indsende rapporterne i tide, besvare spørgsmålene og indsende fuldstændige oplysninger. Bilag 1 indeholder en oversigt over de indsendte rapporter.

Kvaliteten og detailniveauet i rapporteringen og de indsendte oplysninger varierede kraftigt. I flere tilfælde blev der indsendt uklare og vage svar. F.eks. henviste man i svarene ofte kun til den nationale lovgivning eller til svar, der var indsendt i tidligere rapporteringsperioder, uden at fremlægge yderligere oplysninger om den praktiske gennemførelse af direktiverne, selv om man udtrykkeligt blev anmodet om disse oplysninger.

Når medlemsstaterne blev bedt om at fremsende statistiske oplysninger og data om overholdelsen af målene i direktiverne, henviste de fleste til de årlige rapporter, de indsender til Eurostat[2].

3. DIREKTIV 2008/98/EF OM AFFALD

Medlemsstaterne skulle omsætte det nye affaldsrammedirektiv senest den 12. december 2010. På rapporteringstidspunktet havde alle medlemsstaterne enten allerede omsat direktivet eller var i færd med det.

Sammenlignet med den forrige rapporteringsperiode var produktionen af kommunalt affald pr. person lavere, deponeringen af kommunalt affald var faldet, og genanvendelse og forbrænding med energiudnyttelse var øget. Ved udgangen af 2012 nåede eller overgik mindst halvdelen af medlemsstaterne 2020-målet for forberedelse til genbrug og genanvendelse af 50 % af husholdningsaffald og lignende affald eller var godt på vej til at opfylde målene inden fristen. Syv medlemsstater rapporterede, at de havde nået eller overgået dette mål allerede i 2012. Syv andre medlemsstater rapporterede, at de havde forberedt til genbrug og genanvendt mere end 40 % af husholdningsaffald og lignende affald.

En række medlemsstater indsendte data for nyttiggørelsesprocenterne for bygge- og nedrivningsaffald for 2010-2012. 14 medlemsstater rapporterede, at de allerede havde nået eller overgået målet om nyttiggørelse af 70 % af bygge- og nedrivningsaffald.

De fleste medlemsstater har offentliggjort affaldsforebyggelsesprogrammer. Otte medlemsstater var stadig i færd med at ajourføre deres affaldsforvaltningsplaner i henhold til kravene i affaldsrammedirektivet. Medlemsstaterne har indarbejdet principperne om udvidet producentansvar, selvforsyning og nærhed samt forureneren betaler-princippet sammen med de såkaldte TEEP-krav[3] i den nationale lovgivning og de nationale politikker.

---

1 Kroatien blev medlem af Den Europæiske Union (EU) den 1. juli 2013. Derfor skulle dette land ikke gennemføre disse direktiver i rapporteringsperioden. Dog indsendte Kroatien svar på spørgeskemaerne om gennemførelsen 2010-2012 for affaldsrammedirektivet samt direktiverne om emballage og emballageaffald og om spildevandsslam, og de indsendte oplysninger er medtaget i denne rapport.

2 http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database.

3 Som betyder, at *affald indsamles særskilt, hvis det er **t**eknisk, **m**iljømæssigt og **ø**konomisk muligt* (artikel 10 i affaldsrammedirektivet).

Der er betydelige mangler i anvendelsen af EU's affaldslovgivning på affaldsforvaltning i en række medlemsstater, der stadig i høj grad benytter deponier til kommunalt affald. Kommissionen har udarbejdet målrettet rådgivning om gennemførelsen af specifikke foranstaltninger og brugen af EU-midler for at hjælpe medlemsstaterne med at forbedre deres affaldsforvaltning[4].

4. DIREKTIV 86/278/EØF OM SPILDEVANDSSLAM

Direktivet om spildevandsslam har været i kraft i næsten tre årtier, og gennemførelsen af direktivet forløber fortsat uden problemer. Der er kun sket få ændringer siden den foregående rapporteringsperiode.

I rapporteringsperioden var det ikke alle medlemsstater, der anvendte spildevandsslam til landbrugsformål. I nogle medlemsstater anvendes slammet slet ikke eller kun i begrænset omfang til landbrugsformål. En medlemsstat har rapporteret, at den er begyndt at anvende spildevandsslam til landbrugsformål.

Alle medlemsstater har etableret infrastrukturer til behandling af slam og rapporteret om metoderne til behandling af spildevandsslammet, inden det spredes på jorden.

Medlemsstaternes resultater varierer kraftigt med hensyn til kravet om regelmæssige prøver af jordbunden, hvor slammet anvendes. Nogle medlemsstater har fastsat tidspunkter, hvor jordbunden skal analyseres efter den første anvendelse af slammen. Andre medlemsstater har fastlagt intervaller på helt op til 10 eller endda 20 år. Andre har ikke fastsat intervaller og kræver kun, at der udtages prøver af jordbunden, hvis der hersker en forventning om, at grænseværdierne vil blive overskredet.

De data, som medlemsstaterne har indsendt for produceret slam, der anvendes inden for landbruget, bekræfter, at dette fortsat er et af de primære anvendelsesområder. Selv om produktionen af slam blev reduceret med 2 % mellem 2010 og 2012 sammenlignet med perioden fra 2007 til 2009, rapporterede medlemsstaterne, at stort set samme mængde slam blev anvendt inden for landbruget som i den foregående periode.

Dette svarer til omtrent 45 % af den producerede mængde slam.

5. DIREKTIV 1999/31/EF OM DEPONERING AF AFFALD

Direktivet om deponering af affald har været i kraft længe, og der er kun sket få ændringer siden den foregående rapporteringsperiode.

Medlemsstaterne har truffet foranstaltninger med henblik på at minimere mængden af eller helt undgå affald til deponi. Deponering af kommunalt affald i EU-27 er faldet fra i alt 96 055 mio. t/193 kg pr. indbygger i 2009 til i alt 78 036 mio. t/152 kg pr. indbygger i 2012. Den gennemsnitlige andel af den samlede affaldsmængde, der deponeres, faldt til 32 % i 2012. Nogle medlemsstater indberettede deponeringsprocenter for kommunalt affald på under 5 % i 2012. I en række medlemsstater er deponering imidlertid stadig den hyppigste behandlingsoperation for kommunalt affald med deponeringsprocenter på over 80 % af den samlede genererede affaldsmængde. Disse medlemsstater står over for en stor opgave med at nedbringe andelen af deponeret affald.

[4] http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/support_implementation_1st_phase.htm.

De fleste medlemsstater rapporterede om en reduktion fra år til år i deponering af biologisk nedbrydeligt kommunalt affald og andre former for biologisk nedbrydeligt affald. Der er imidlertid forskel på fuldstændigheden af de indsendte data.

Medlemsstaterne har truffet foranstaltninger for at sikre indsamling, behandling og udnyttelse af gas fra deponier og for at minimere gener og risici.

De har også omsat kravet om kriterier for modtagelse af affald i deres nationale lovgivning, herunder tekniske krav såsom overvågning af afløbsvand, overfladevand og grundvand samt gasemissioner. Der blev imidlertid ikke altid indsendt data om deponioperatørernes praktiske håndhævelse af disse krav.

15 medlemsstater rapporterede, at alle deres deponier til farligt affald opfylder direktivets krav, og syv rapporterede, at de stadig havde deponier, der ikke opfyldte kravene. 11 medlemsstater rapporterede, at alle deponier til ikke-farligt affald overholder direktivet, og 10 medlemsstater rapporterede, at de stadig havde deponier, der ikke opfylder kravene. 10 medlemsstater rapporterede, at alle deponier til inert affald overholder direktivet, og otte medlemsstater rapporterede, at de stadig havde deponier, der ikke opfylder kravene.

Antallet af deponier, der ikke opfylder reglerne, som er i drift for alle affaldsstrømme (farligt, ikke-farligt og inert) vækker fortsat bekymring i visse medlemsstater. Det samme gjorde sig gældende i den foregående rapporteringsperiode. Der skal gøres en del for at løse dette problem.

6. DIREKTIV 94/62/EF OM EMBALLAGE OG EMBALLAGEAFFALD

direktivet om emballage og emballageaffald har været i kraft i mere end 20 år, og der er kun sket få ændringer siden den foregående rapporteringsperiode.

Medlemsstaterne har truffet en række forskellige foranstaltninger for at forhindre produktionen af emballageaffald. Disse omfatter forebyggelsesplaner, ordninger for producentansvarlighed, skatte- og afgiftsmæssige foranstaltninger, volumen- eller vægtbaserede afgifter, grønne offentlige indkøb, informations- og bevidstgørelseskampagner, miljøvenligt design og handlingsplaner for nøgleindustrier. Mellem 2010 og 2012 lå den indberettede mængde og sammensætningen af emballage og emballageaffald stabilt, idet den indberettede mængde af emballageaffald, der genereres i EU-27, steg med 0,16 % i løbet af perioden.

De fleste medlemsstater har truffet en række forskellige foranstaltninger for at tilskynde til genbrug. Disse omfatter pant- og retursystemer for bestemte typer af emballage, skatte- og afgiftsmæssige foranstaltninger, pligt til at tilbyde produkter i genbrugsegnet emballage, fremme af genbrug i affaldsplaner og som affaldsforebyggende foranstaltninger samt informations- og bevidstgørelsesforanstaltninger. Nogle medlemsstater har indført eller planlægger at indføre nye pantsystemer.

Langt størstedelen af medlemsstaterne nåede målene for samlet genvinding og genanvendelse af emballageaffald og de materialespecifikke genanvendelsesmål.

Generelt forbedredes medlemsstaternes resultater en smule for genanvendelse (fra 76,3 % i 2010 til 78,5 % i 2012) og genvinding (fra 63,3 % i 2010 til 64,6 % i 2012).

De fleste medlemsstater forpligter producenterne til at indsamle emballageaffald til genanvendelse og genvinding. Emballageproducenterne opfylder deres forpligtelser ved at indføre deres egne returordninger eller deltage i en ordning, der omfatter returnering,

indsamling, genbrug, genvinding eller andre former for genanvendelse af emballageaffald. Nogle medlemsstater har gjort fremskridt ved at udvide eksisterende kollektive affaldshåndteringsordninger eller ved at oprette supplerende returordninger og øge antallet af kollektive kontrolordninger for emballageaffald.

De fleste medlemsstater indberettede, at de havde nationale standarder for maksimumskoncentrationer af tungmetaller i emballage. På grundlag af Kommissionens beslutning 2009/292 EF af 24. marts 2009 er der indført en undtagelse for tungmetalniveauerne i direktivet om emballage- og emballageaffald for så vidt angår plastkasser og plastpaller. Trods forpligtelsen til at rapportere om funktionen af systemet, der indføres ved denne beslutning, og om fremskridtene med udfasning af plastkasser og plastpaller med for høje koncentrationer af tungmetaller indsendte ingen medlemsstater oplysninger om dette.

7. DIREKTIV 2002/96/EF OM AFFALD AF ELEKTRISK OG ELEKTRONISK UDSTYR (WEEE)

Den aktuelle rapport vedrører det gamle WEEE-direktiv. Det er siden blevet erstattet af direktiv 2012/19/EU.

Alle medlemsstater har indført indsamlingsordninger og foranstaltninger med henblik på miljømæssigt forsvarlig behandling af WEEE og foranstaltninger for at sikre finansiering fra producenterne til indsamling, behandling, genanvendelse og miljømæssigt forsvarlig bortskaffelse af WEEE fra private husholdninger. De har indført foranstaltninger for at sikre, at producenterne leverer tilstrækkelige oplysninger til forbrugerne og WEEE-behandlingsanlæggene.

Der blev indsamlet, genbrugt/genvundet og genanvendt mere WEEE mellem 2010 og 2012 end i den forrige rapporteringsperiode.

Mængden af WEEE, der indsamles fra private husholdninger i hele EU-27, steg fra 2,97 mio. ton ved udgangen af 2009 til 3,02 mio. ton ved udgangen af 2012. I denne periode nåede 17 medlemsstater indsamlingsmålet på 4 kg WEEE pr. indbygger fra private husholdninger.

De fleste medlemsstater nåede direktivets kategorispecifikke mål for genbrug/genvinding og genanvendelse, og andelene blev forøget i løbet af rapporteringsperioden. De højeste andele blev indberettet for forbrugerudstyr og små husholdningsapparater. For så vidt angår forbrugerudstyr nåede 26 medlemsstater målet for genbrug/genvinding på 65 % og målet for genanvendelse på 75 %. Disse medlemsstater nåede ligeledes målet for genbrug/genvinding på 50 % og målet for genanvendelse på 70 % for husholdningsapparater. Antallet af medlemsstater, der nåede disse mål, lå en smule højere end i den forrige rapporteringsperiode, selv om listen over medlemsstater ændrer sig med de enkelte kategorier af WEEE. Antallet af medlemsstater, der nåede de kategorispecifikke mål for genbrug og genvinding, faldt kun en smule for få kategorier af WEEE[5].

[5] I 2009 nåede 26 medlemsstater målene for genbrug og genvinding af udtjente elektriske og elektroniske redskaber. I 2012 nåede 25 medlemsstater disse mål. I 2009 nåede 24 medlemsstaterne målene for genbrug og genvinding af udtjente gasudladningslamper. I 2012 nåede 23 medlemsstater disse mål. I 2009 nåede 26 medlemsstater målene for genanvendelse af udtjente elektriske og elektroniske redskaber. I 2012 nåede 25 medlemsstater disse mål.

8. DIREKTIV 2006/66/EF OM BATTERIER OG AKKUMULATORER

Det var første gang, medlemsstaterne skulle rapportere til Kommissionen om batteridirektivet. Derfor er det ikke muligt at foretage sammenligninger med den forrige rapporteringsperiode.

Alle medlemsstater har omsat kravene i batteridirektivet til national lovgivning.

De fleste medlemsstater oprettede indsamlingsordninger for batterier og akkumulatorer i rapporteringsperioden, og nogle få rapporterede, at de stadig var i færd med at gøre disse ordninger fuldt operationelle. Medlemsstaterne har truffet foranstaltninger med henblik på behandling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer.

Medlemsstaterne rapporterede, at de har indført en række foranstaltninger for at forhindre, at udtjente batterier og akkumulatorer deponeres, såsom licensordninger og lister over affaldstyper, som det er forbudt at deponere. 11 medlemsstater rapporterede, at de har indført foranstaltninger, der er mere vidtgående end forpligtelserne i henhold til direktivet. Disse omfatter minimering af bortskaffelse af affald fra batterier og akkumulatorer, der anvendes i industrien og i køretøjer, som blandet kommunalt affald, bevidstgørelseskampagner i skoler og lokalsamfund samt oprettelse af indsamlingssteder med gratis tilbagetagelse.

Den 26. september 2012 havde 20 medlemsstater nået minimumsmålet for indsamling på 25 %.

Fire medlemsstater rapporterede, at de havde nået 100 % genvinding, og otte medlemsstater rapporterede om procenter mellem 50 % og 99 %.

19 medlemsstater nåede og/eller overgik genvindingsprocenterne for bly-syre-batterier, nickel-cadmium-batterier og andre batterier og akkumulatorer. To medlemsstater nåede og/eller overgik procenterne for bly-syre-batterier og -akkumulatorer og andre batterier og akkumulatorer, og to medlemsstater nåede og/eller overgik kun procenterne for bly-syre-batterier og -akkumulatorer.

To medlemsstater eksporterede udtjente batterier og akkumulatorer til tredjelande. En række medlemsstater eksporterede dem til andre medlemsstater, hvilket ikke kommer til fuldt udtryk i spørgeskemaet om gennemførelsen. Medlemsstater uden indenlandske behandlings- eller genvindingsanlæg eksporterede alle deres indsamlede batterier og akkumulatorer. En række medlemsstater med indenlandske behandlingsanlæg rapporterede dog også, at de havde eksporteret deres udtjente batterier og akkumulatorer til behandling andre steder i EU.

9. KONKLUSION

Ikke alle medlemsstater opfyldte forpligtelsen i direktiverne om at aflægge rapport om deres gennemførelse til Kommissionen hvert tredje år. Nogle lande indsendte ikke svar på spørgeskemaet om gennemførelsen 2010-2012.

Svarene varierer mellem at være detaljerede og fuldstændige til kun at omfatte henvisninger til national lovgivning. De fleste medlemsstater rapporterede om, hvorvidt foranstaltningerne var blevet omsat til national lovgivning, men kommenterede ikke, hvilke foranstaltninger der havde vist sig effektive eller havde ført til forbedringer i praksis. Svarene var undertiden også inkonsekvente. I nogle tilfælde manglede der data. I andre tilfælde gav svarene ikke mulighed for at foretage sammenligninger mellem medlemsstaterne eller mellem en medlemsstats resultater i forrige og indeværende rapporteringsperiode.

I mange tilfælde indeholdt svarene ikke tilstrækkelige oplysninger til en vurdering af status for den aktuelle gennemførelse af direktiverne. I mange svar henviste man blot til den nationale lovgivning eller omskrev dele af lovgivningsteksterne uden at fremlægge yderligere oplysninger om gennemførelsen, eller man henviste kun til svarene på spørgsmålene om gennemførelsen for tidligere rapporteringsperioder uden at fremlægge de ønskede oplysninger eller oplysninger om, hvordan situationen har udviklet sig over tid.

Sammenfattende har de treårlige gennemførelsesrapporter fra medlemsstaterne ikke vist sig at være effektive med hensyn til at kontrollere overholdelsen af direktiverne, deres gennemførelse og deres virkninger. Rapporteringen kræver ligeledes en masse ressourcer og kan medføre unødvendige administrative byrder.

De mest objektive og præcise oplysninger til vurdering af resultaterne inden for affaldshåndteringen rundt om i medlemsstaterne er de data, de hvert år skal fremlægge om det producerede affald, affaldsindsamling, genvinding og genanvendelse af affald, deponering samt produktion og anvendelse af spildevandsslam. Derfor bør medlemsstaterne gøre mere for at forbedre kvaliteten, troværdigheden og sammenligneligheden af disse data. Dette kan gøres ved at benchmarke rapporteringsmetodologier og indføre en kontrolrapport for datakvalitet, således at medlemsstaterne, når de rapporterer om opfyldelsen af lovgivningens mål, kan benytte den nyeste og mest harmoniserede metodologi.

Disse konklusioner behandles i den nye revision af affaldspolitikken og -lovgivningen[6]. Heri foreslog Kommissionen, at man ophæver de bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at udarbejde treårlige gennemførelsesrapporter, og udelukkende baserer overvågningen på statistiske oplysninger af høj kvalitet, som medlemsstaterne hvert år skal indsende til Kommissionen.

6 http://ec.europa.eu/environment/waste/target_review.htm

BILAG 1: MEDLEMSSTATERNES SVAR PÅ SPØRGESKEMAERNE OM GENNEMFØRELSEN, SOM KOMMISSIONEN HAR MODTAGET INDEN UDGANGEN AF 2014

Medlemsstaterne	Affaldsrammedirektivet 2008/98/EF	WEEE-direktivet 2002/96/EF	Deponeringsdirektivet 1999/31/EF	Direktivet om emballage og emballageaffald 94/62/EF	Direktivet om spildevandsslam 86/278/EØF	Batteridirektivet 2006/66/EF
Østrig	+	+	+	+	+	+
Belgien	-	+	+[7]	+	+	+
Bulgarien	+	+	+	+	+	+
Kroatien	+ ikke påkrævet	ikke påkrævet	ikke påkrævet	+ ikke påkrævet	+ ikke påkrævet	ikke påkrævet
Cypern	+	-	+	+	+	+
Tjekkiet	+	+	+	+	+	+
Danmark	+	-	+	-	-	-
Estland	+	+	+	+	+	+
Finland	+	+	+	+	+	+
Frankrig	-	+	-	+	-	+
Tyskland	+	+	+	+	+	+
Grækenland	+	+	+	+	+	-
Ungarn	+	+	+	+	+	+
Irland	+	-	+	+	+	+
Italien	+	+	-	+	+	+
Letland	+	+	+	+	-	-
Litauen	+	+	+	+	+	+
Luxembourg	+	-	+	+	+	+
Malta	+	+	-	+	+	+
Nederlandene	-	+	+	+	+	+
Polen	+	+	-	+	-	+
Portugal	+	+	+	-	+	+
Rumænien	+	-	+	-	-	+
Slovakiet	+	+	+	+	+	+
Slovenien	+	+	+	+	+	+
Spanien	+	+	+	+	+	+

[7] Rapporter modtaget fra Wallonien og Flandern, men ikke fra regionen Bruxelles Capitale.

Medlemsstaterne	Affaldsrammedirektivet 2008/98/EF	WEEE-direktivet 2002/96/EF	Deponeringsdirektivet 1999/31/EF	Direktivet om emballage og emballageaffald 94/62/EF	Direktivet om spildevandsslam 86/278/EØF	Batteridirektivet 2006/66/EF
Sverige	+	+	+	+	+	+
Det Forenede Kongerige	+	-	+	+	+	+
EU-28: procentdel modtaget (%)	**89 % (25/28)**	**75 % (21/28)**	**82 % (23/28)**	**89 % (25/28)**	**82 % (23/28)**	**86 % (24/28)**

	Rettidigt: inden den 30.9.2013
	Mellem den 1.10.2013 og den 31.10.2013

	Mellem den 1.11.2013 og den 31.12.2014
	Ingen rapporter modtaget inden den 31.12.2014

BILAG 2: AFFALDSDANNELSE OG BEHANDLING

Produceret kommunalt affald pr. medlemsstat (1 000 t)

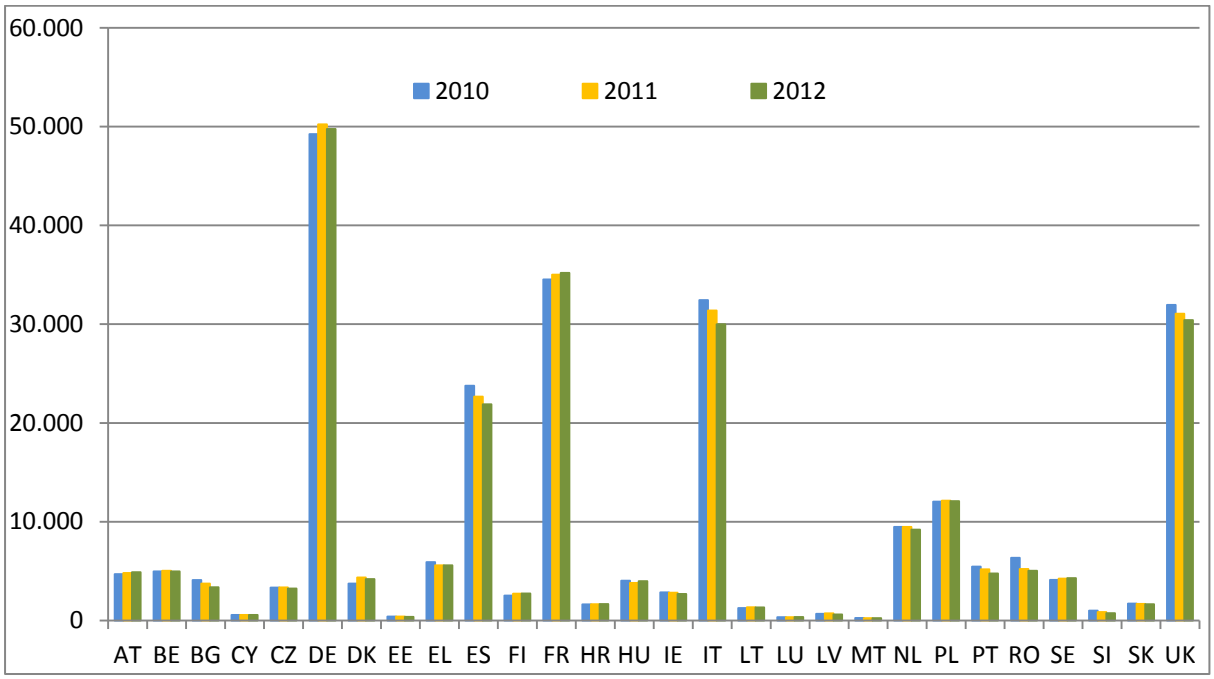

Kilde: EUROSTAT (online data code: t_env_wasst)

Behandling af kommunalt affald pr. medlemsstat (2012)

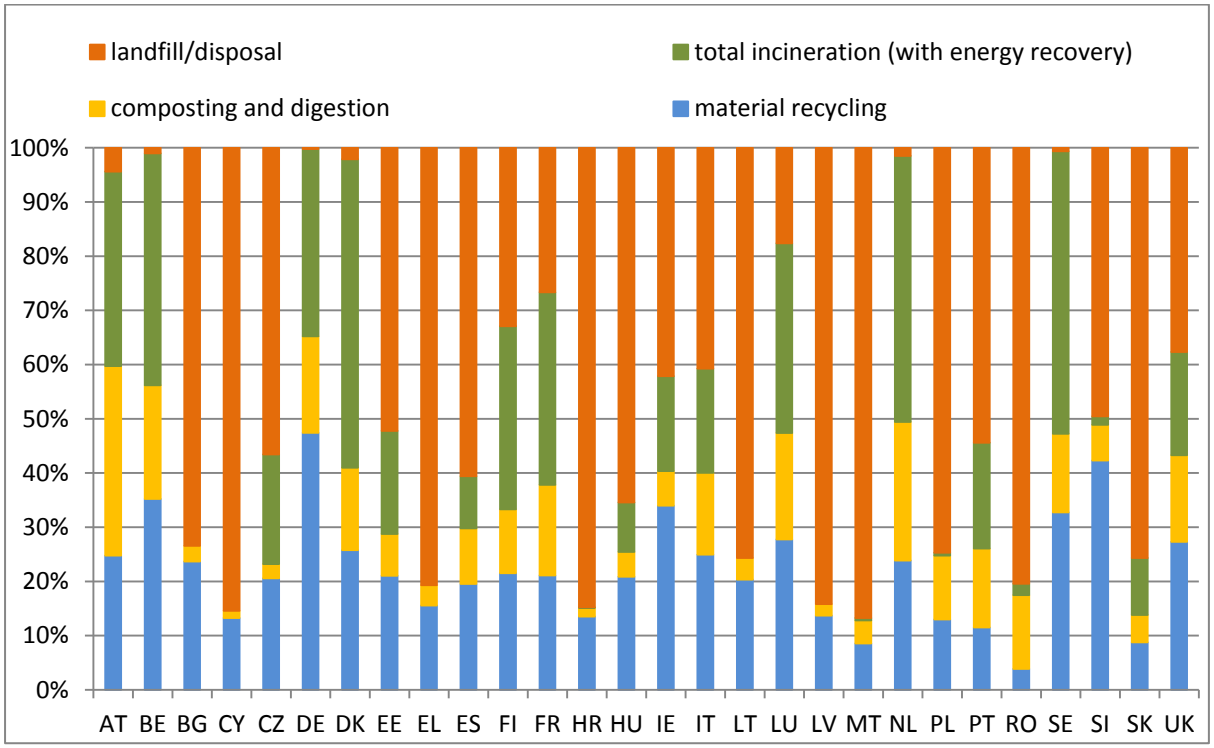

Kilde: EUROSTAT (online data code: t_env_wasst)

Genbrug og genvinding af husholdningsaffald pr. medlemsstat

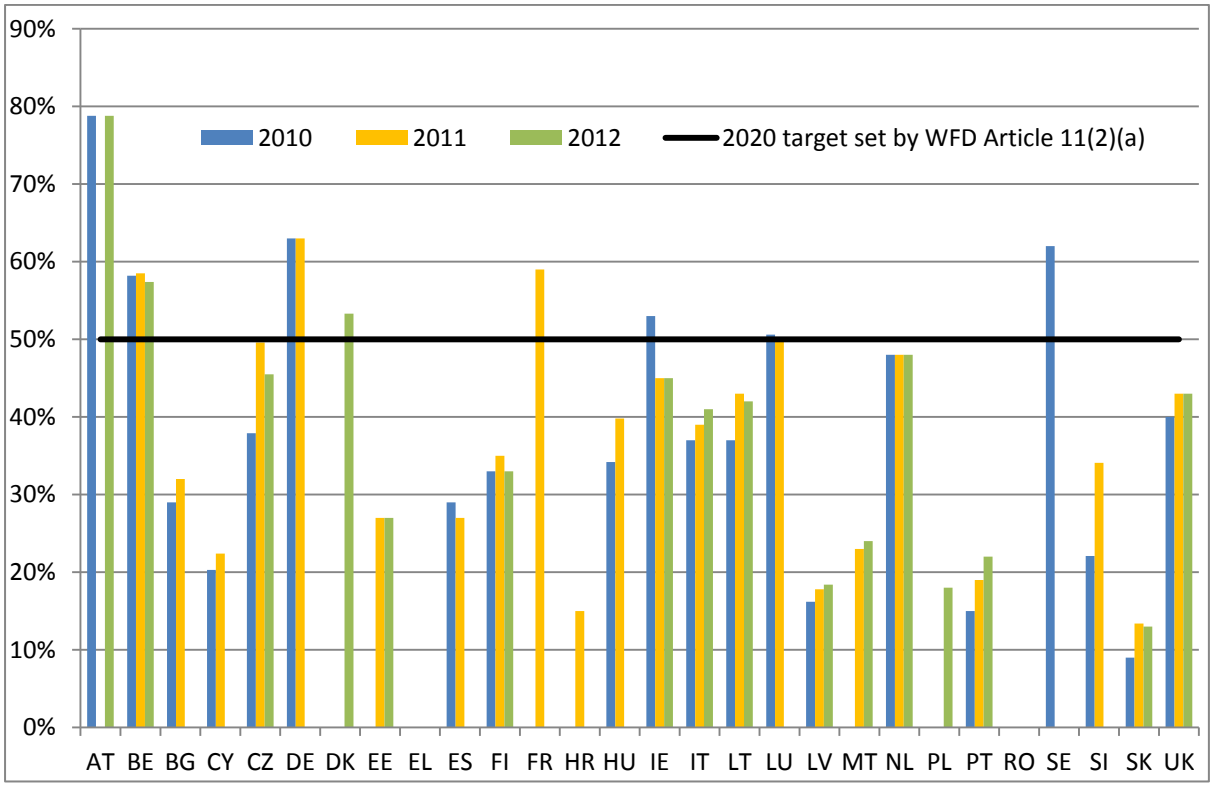

Kilde: Data indsendt af medlemsstaterne som svar på spørgeskemaer om gennemførelse fra Europa-Kommissionen 2010-2012 eller til EUROSTAT ved hjælp af EDAMIS-portalen

Forberedelse af husholdningsaffald med henblik på genbrug og genvinding – beregningsmetode

Medlemsstat		Andele for forberedelse af husholdningsaffald med henblik på genbrug og genvinding		
	Anvendt beregningsmetode i medlemsstaten[8]:	2010	2011	2012
Østrig	2	79 %	-	79 %
Belgien	3	58 %	59 %	57 %
Bulgarien	3	29 %	32 %	-
Kroatien	2	-	15 %	-
Cypern	2	20,3 %	22,4 %	-
Tjekkiet	2	38 %	50 %	46 %
Danmark	1	-	-	53 %
Estland	2	-	27 %	27 %
Finland	4	33 %	35 %	33 %
Frankrig	2	-	59 %	-
Tyskland	4	63 %	63 %	-
Grækenland	-	-	-	-
Ungarn	2	34 %	40 %	-
Irland	1	53 %	45 %	44 %
Italien	2	37 %	39 %	41 %
Letland	4	16 %	18 %	18 %
Litauen	2	37 %	43 %	42 %
Luxembourg	3	51 %	50 %	-
Malta	1	-	23 %	24 %
Nederlandene	2	48 %	48 %	48 %
Polen	2	-	-	18 %
Portugal	2	19 %	19 %	22 %
Rumænien	-	-	-	-
Slovakiet	3	9 %	13 %	13 %
Slovenien	4	22 %	34 %	-
Spanien	4	29 %	27 %	-

[8] Commission Decision of 18 November 2011 establishing rules and calculation methods for verifying compliance with the targets set in Article 11(2) of Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council (2011/753/EU) (OJ L 310/11).

Medlemsstat		Andele for forberedelse af husholdningsaffald med henblik på genbrug og genvinding		
	Anvendt beregningsmetode i medlemsstaten[8]:	**2010**	**2011**	**2012**
Sverige	2	62 %	-	-
Det Forenede Kongerige	3	40 %	43 %	44 %
Noter:	For at kontrollere opfyldelsen af målet under artikel 11, stk. 2, litra a), i affaldsrammedirektivet giver beslutning 2011/753/EU[9] medlemsstaterne mulighed for at benytte fire forskellige beregningsmetoder til at indberette deres genbrugs- og genanvendelsesprocenter for husholdningsaffald. Forskellen mellem beregningsmetoderne vedrører de affaldstyper, de hver især dækker, se nedenfor. • Metode 1: husholdningsaffald bestående af papir, metal, plast og glas. • Metode 2: papir-, metal-, plast- og glasaffald samt andre enkelte affaldsstrømme fra husholdninger eller lignende affaldsstrømme. • Metode 3: husholdningsaffald. • Metode 4: kommunalt affald.			

Kilde: Data indsendt af medlemsstaterne som svar på spørgeskemaer om gennemførelse fra Europa-Kommissionen 2010-2012 eller til EUROSTAT ved hjælp af EDAMIS-portalen10.

9 Commission Decision of 18 November 2011 establishing rules and calculation methods for verifying compliance with the targets set in Article 11(2) of Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council (2011/753/EU) (OJ L 310/11).

10 ARGUS (2014), *Compliance Reporting on Waste Framework Directive — Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of household waste data (draft)*, December 2014.

Genanvendelse af bygge- og nedrivningsaffald pr. medlemsstat

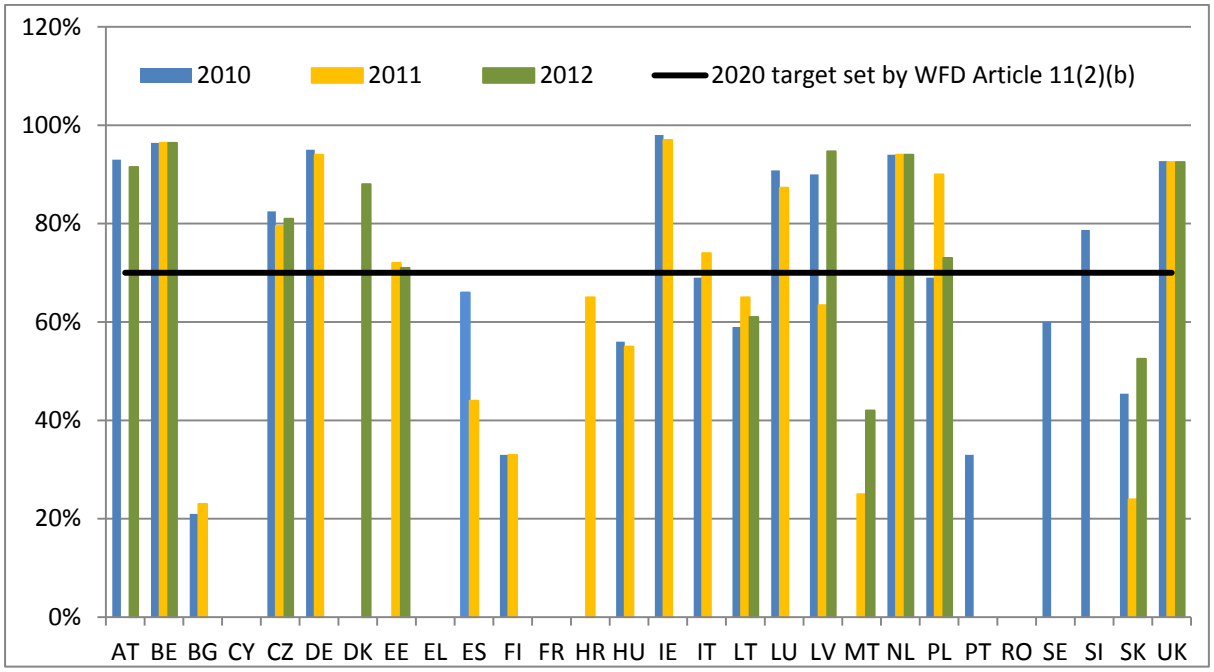

Kilde: Data indsendt af medlemsstaterne som svar på spørgeskemaer om gennemførelse fra Europa-Kommissionen 2010-2012 eller til EUROSTAT ved hjælp af EDAMIS-portalen[11].

[11] ARGUS (2014) *Compliance Reporting on Waste Framework Directive — Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of construction and demolition waste data (draft),* October 2014.

BILAG 3: SPILDEVANDSSLAM:

Mængden af spildevandsslam, der produceres og bruges i medlemsstaterne, 2010-2012

	Mængden af slam produceret på spildevandsanlæg, tørstof (t/år)			Mængden af slam, der anvendes i landbruget		
	2010	**2011**	**2012**	**2010**	**2011**	**2012**
Østrig *	117 471	119 069	34 798	33 076	113 248	13 029
Bulgarien	49 757	51 388	59 261	13 644	17 561	21 241
Kroatien	21 315	18 570	19 457	546	681	954
Cypern	7 083	6 815	6 533	5 294	3 912	2 756
Tjekkiet	162 724	163 739	162 217	27 253	20 562	35 542
Danmark	131 900	ingen data	ingen data	79 140	ingen data	ingen data
Estland	27 950	27 780	22 796	14 100	16 030	12 536
Finland	142 700	140 900	ingen data	7 500	3 800	ingen data
Frankrig	1 127 039	1 094 836	1 124 363	779 609	790 780	787 300
Tyskland	1 774 793	1 836 952	1 742 920	610 249	600 270	580 031
Grækenland	103 866	90 655	89 978	270	180	9 358
Ungarn **	236 043	217 494	ingen data	24 580	22 322	ingen data
Irland	89 991	85 648	72 429	82 670	57 699	68 329
Italien	839 725	851 760	654 024	248 215	299 159	274 095
Letland	23 258	22 458	22 686	8 131	5 307	6 740
Litauen	67 990	65 971	ingen data	15 517	15 877	ingen data
Luxembourg	7 434	7 852	8 733	2 738	3 569	4 292
Nederlandene	523 744	513 786	510 000	23 853	20 708	20 000
Polen	533 400	567 300	562 000	98 200	112 000	123 000
Portugal ***	162 680	140 013	284 776	5 646	23 087	29 171
Rumænien ******	138 850	124 500	ingen data	0	0	ingen data
Slovakiet	54 760	58 720	58 706	923	462	1 140
Slovenien	29 996	26 808	26 171	3	0	2

Spanien	1 086 720	1 058 999	1 082 669	895 791	863 765	870 059
Sverige	211 100	214 420	207 460	49 600	44 170	48 340
Det Forenede Kongerige	1 422 024	1 434 710	1 152 327	1 067 672	1 074 424	834 202

* Data for 2011 omfatter ikke data for Niederösterreich.
** Ikke endelige data, da den endelige beregning af 2011-data er i gang.
*** En skønsmæssig gennemsnitlig værdi på 20 % tørstof blev benyttet.
**** Data anvendt for 2007-2009.

BILAG 4: DEPONI

Tabel 1: Antal deponier i 2012

Medlemsstat	farligt affald	Ikke-farligt affald	Inert affald	Andet affald
Østrig	0	156	35	505[12]
Belgien	7	31	14	1
Bulgarien	8	174	3	-
Cypern	1[13]	119	2	-
Tjekkiet	26	152	62	-
Kroatien	ikke påkrævet			
Danmark	6	52	6	0
Estland	7	6	-	-
Finland	22	90	4	-
Frankrig	-	-	-	-
Tyskland	76	2 643	1 742	11[14]
Grækenland	2	74	-	2[15]
Ungarn	13	72	11	-
Irland	0	36	5	45
Italien	-	-	-	-
Letland	1	11	-	-
Litauen	0	11	3	0
Luxembourg	0	2	11	0

[12] Udgravede lossepladser.

[13] Deponien blev anlagt, inden direktivet blev offentliggjort.

[14] Underjordisk opbevaring og langtidsopbevaring.

[15] Ikke-farligt industriaffald.

Medlemsstat	farligt affald	Ikke-farligt affald	Inert affald	Andet affald
Malta	0	-	-	-
Nederlandene[16]	22	22	22	-
Polen	-	-	-	-
Portugal	2	63	4	0
Rumænien[17]	105	105	105	-
Slovakiet	11	90	17	-
Slovenien	2	71	14	0
Spanien	14	206	170	-
Sverige	46	108	30	0
Det Forenede Kongerige	225	423	429	-
EU27:	355[18]	3 719[19]	2 362[20]	564

16 I de tal, som Nederlandene indsendte som svar på spørgeskemaet om gennemførelsen 2010-2012, skelnes der ikke mellem deponier til farligt affald, ikke-farligt affald og inert affald.

17 I de tal, som Rumænien indsendte som svar på spørgeskemaet om gennemførelsen 2010-2012, skelnes der ikke mellem deponier til farligt affald, ikke-farligt affald og inert affald.

18 EUROSTAT-skøn (udfaset).

19 EUROSTAT-skøn (udfaset).

20 EUROSTAT-skøn (udfaset).

Tabel 2: Restkapacitet på deponier til ikke-farligt affald i 2012 (i 1 000 ton eller m^3)

Medlemsstat	farligt affald	Ikke-farligt affald	Inert affald	Andet affald	
Østrig	0	38 900	5 300	-	
Belgien	3 354 ton + 607 460 m^3	8 763 ton + 16 385 m^3	3 992	2 076,52	
Bulgarien	3 693	235 258	1 439	0	
Cypern	-	-	-	0	
Tjekkiet	8 821	33 584	9 830	0	
Kroatien	ikke påkrævet				
Danmark[21]	463	692	260	0	
Estland	205 500	6 200	0	0	
Finland	18 061	48 667	496	0	
Frankrig	-	-	-	-	
Tyskland	54 800	455 200	184 100	7 600	
Grækenland	1,5[22]	-	0	-	
Ungarn	185 pr. år	38 900	16 800	0	
Irland	-	14 500	-	-	
Italien	-	-	-	-	
Letland	180	16 211	0	0	
Litauen	0	1 250 pr. år	106 pr. år	0	
Luxembourg	0	1 160 127 m^3	14 593 544 m^3	0	
Malta	0	-	-	-	
Nederlandene[23]	-	39 690 m^3	0	0	
Polen	-	-	-	-	
Portugal	1 670	28 275	653	0	
Rumænien[24]	-	-	-	-	
Slovakiet	813	8 964	-	0	
Slovenien	75	6 464	609	0	

[21] Omfatter deponier til mineralsk affald og deponier til blandet affald.

[22] Data henviser til et af de to deponier.

[23] I de tal, som Nederlandene indsendte som svar på spørgeskemaet om gennemførelsen 2010-2012, skelnes der ikke mellem deponier til farligt affald, ikke-farligt affald og inert affald.

[24] I de tal, som Rumænien indsendte som svar på spørgeskemaet om gennemførelsen 2010-2012, skelnes der ikke mellem deponier til farligt affald, ikke-farligt affald og inert affald.

Medlemsstat	farligt affald	Ikke-farligt affald	Inert affald	Andet affald	
Spanien	5 130 ton + 80 000 m^3	124 168 ton + 53 307 000 m^3	102 254	0	
Sverige	7 050	34 726	637	0	
Det Forenede Kongerige	18 545	485 174	130 024	0	
EU-27	551 120[25]	2 288 590[26]	978 550[27]		

Kilde: Spørgeskemaer om gennemførelse 2010-2012 og EUROSTAT 2015.[28]

[25] EUROSTAT-skøn (udfaset).

[26] EUROSTAT-skøn (udfaset).

[27] EUROSTAT-skøn (udfaset).

[28] *Database EUROSTAT.* Se følgende websted: http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database. Tabellen viser alle tilgængelige data på redigeringstidspunktet for denne rapport.

BILAG 5: EMBALLAGE OG EMBALLAGEAFFALD

Produceret emballage og emballageaffald pr. medlemsstat (ton)

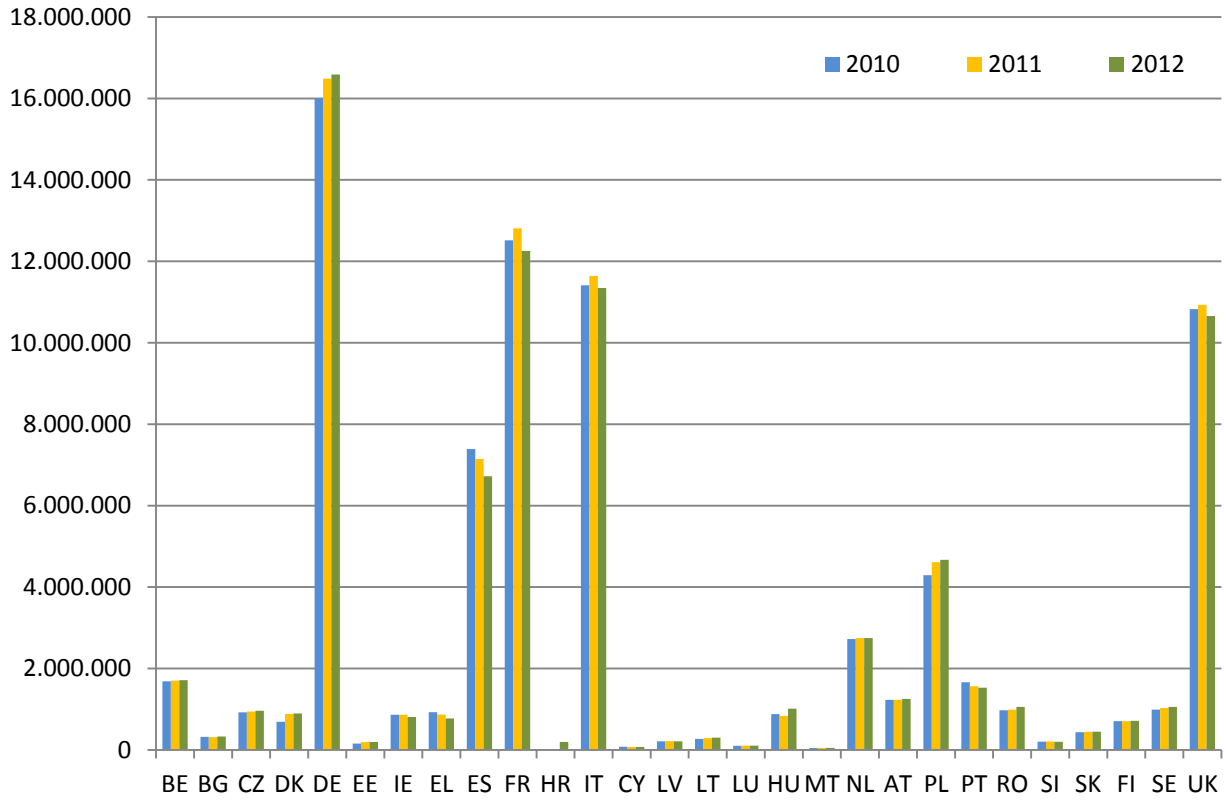

Kilde: EUROSTAT (online code: t_env_wasst)

Genvinding af emballageaffald pr. medlemsstat (%)

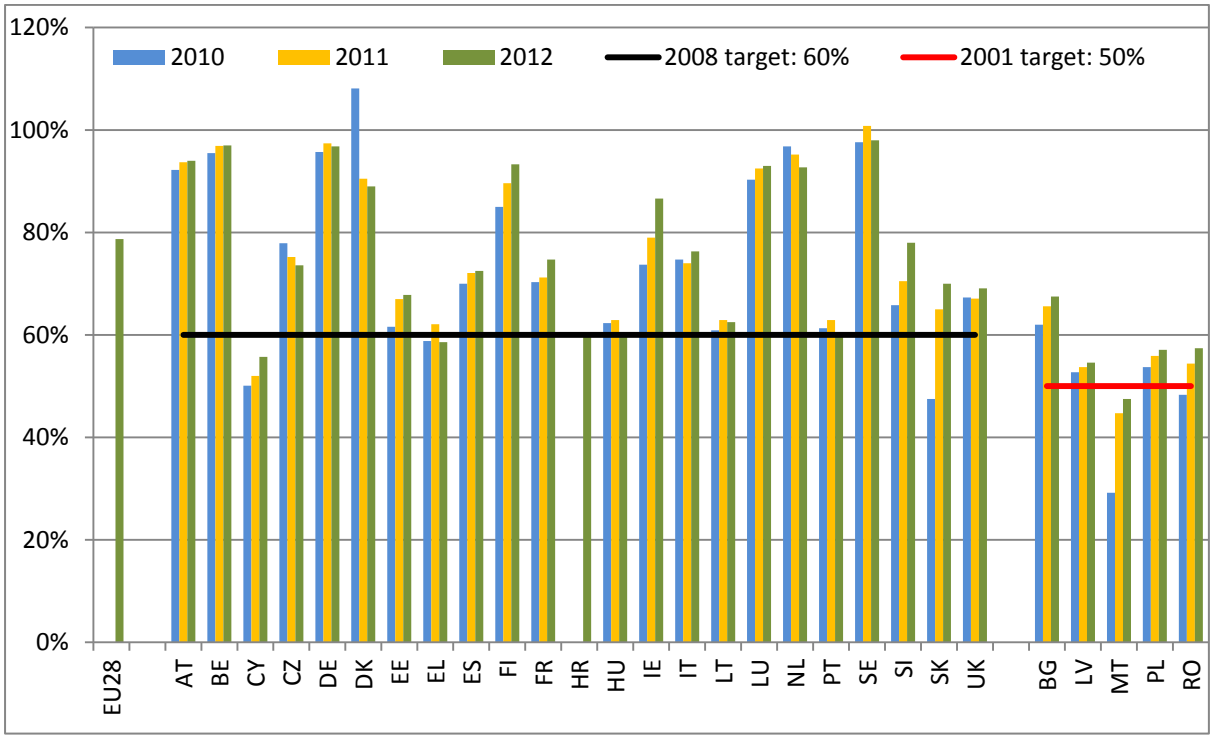

Kilde: EUROSTAT (online code: t_env_wasst)

Genvinding af emballageaffald pr. medlemsstat (%)

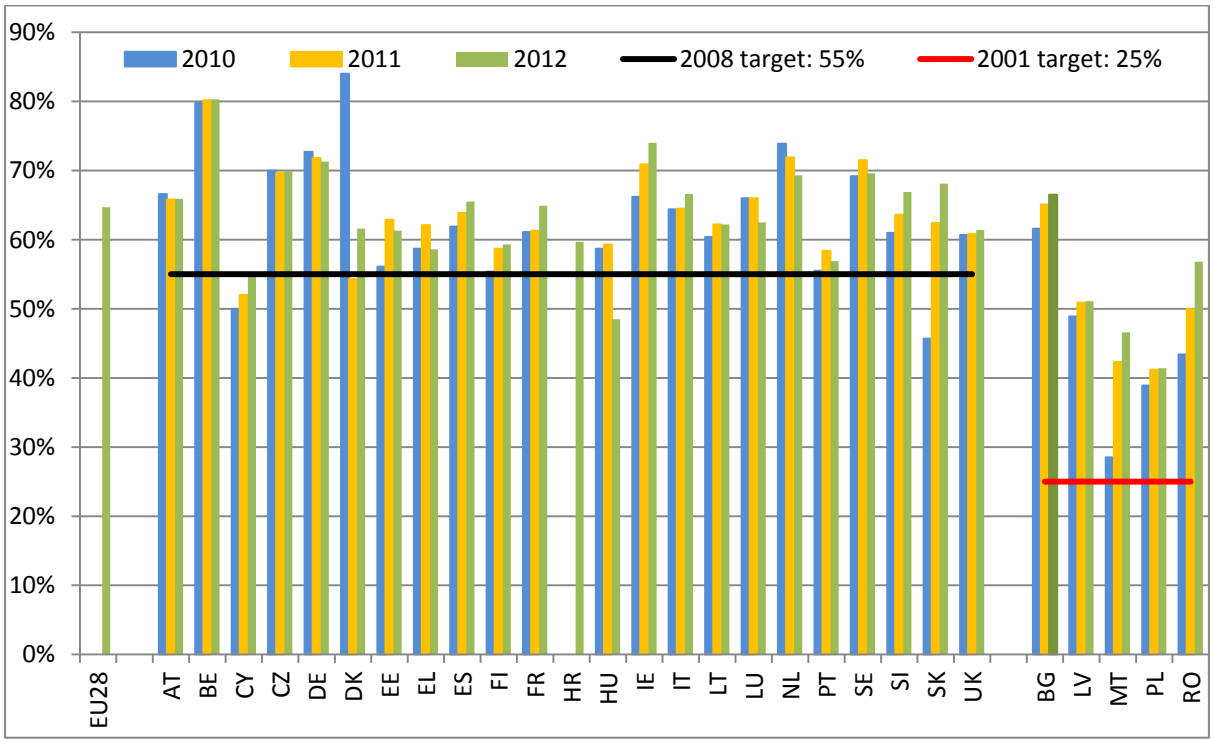

Kilde: EUROSTAT (online code: t_env_wasst)

BILAG 6: AFFALD FRA ELEKTRISK OG ELEKTRONISK UDSTYR

Samlet mængde WEEE indsamlet hos private husholdninger pr. medlemsstat (kg pr. person)

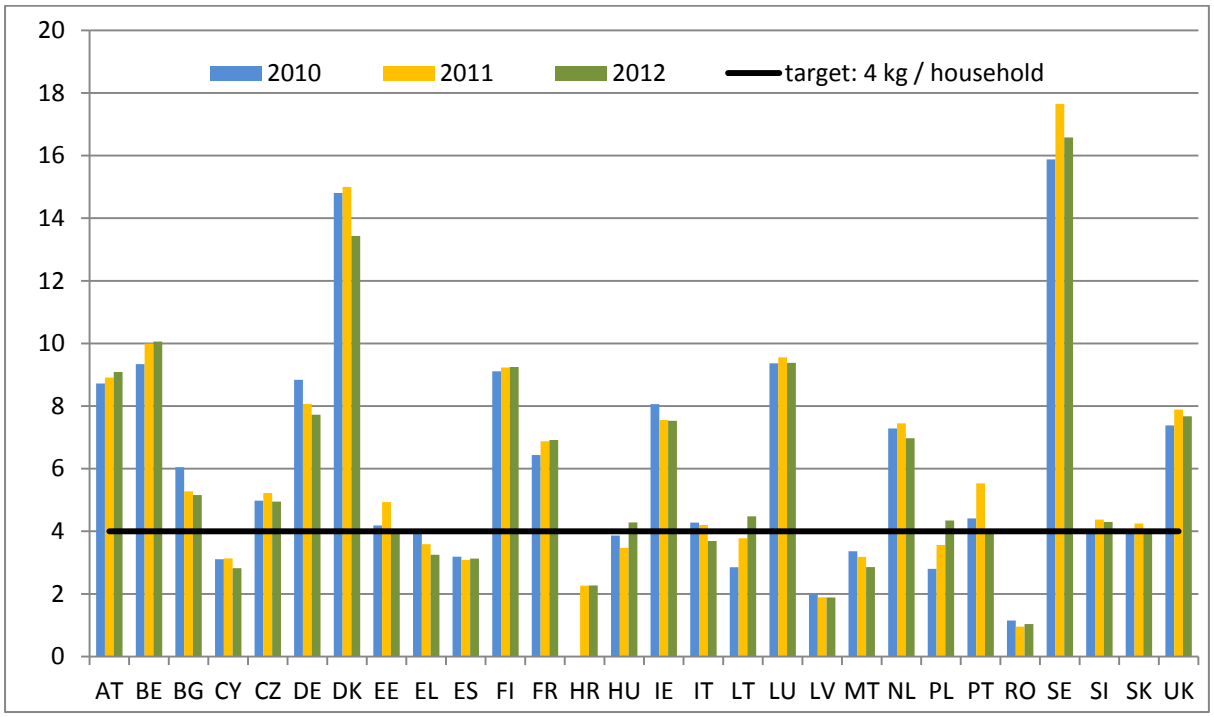

Kilde: EUROSTAT (online code: env_waselee)

BILAG 7: BATTERIER OG AKKUMULATORER

Indsamling af udtjente batterier og akkumulatorer pr. medlemsstat (%)[29]

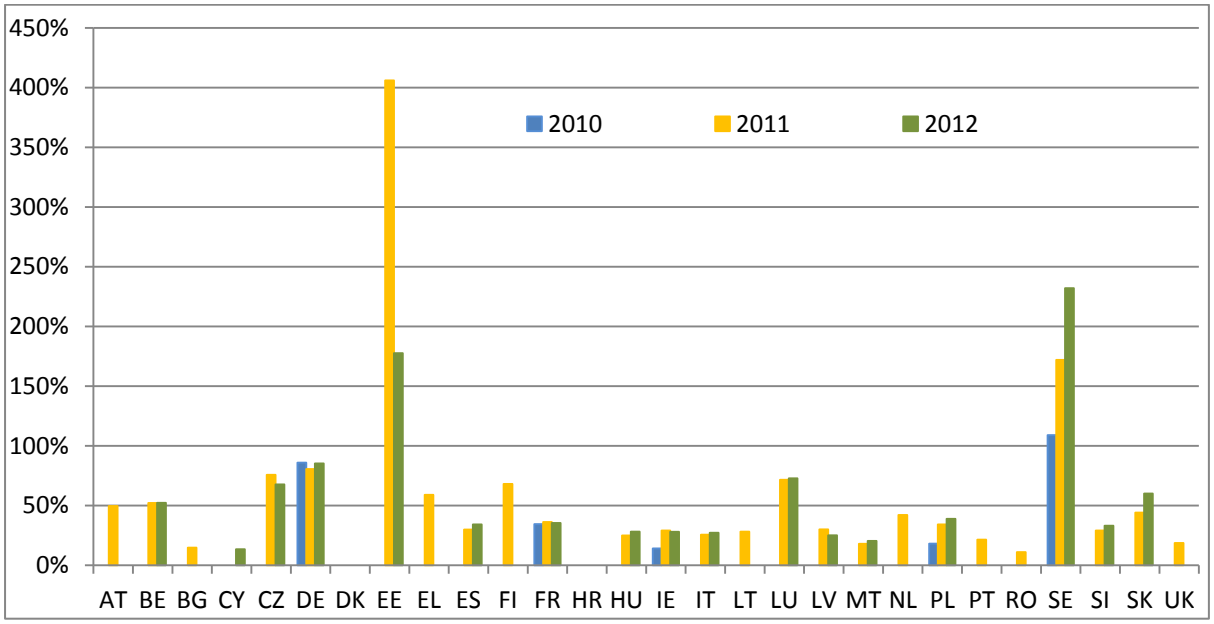

Kilde: Data leveret af medlemsstaterne til Europa-Kommissionen (EC, 2014)

Genvindingseffektivitet for udtjente batterier og akkumulatorer pr. medlemsstat (%)[30]

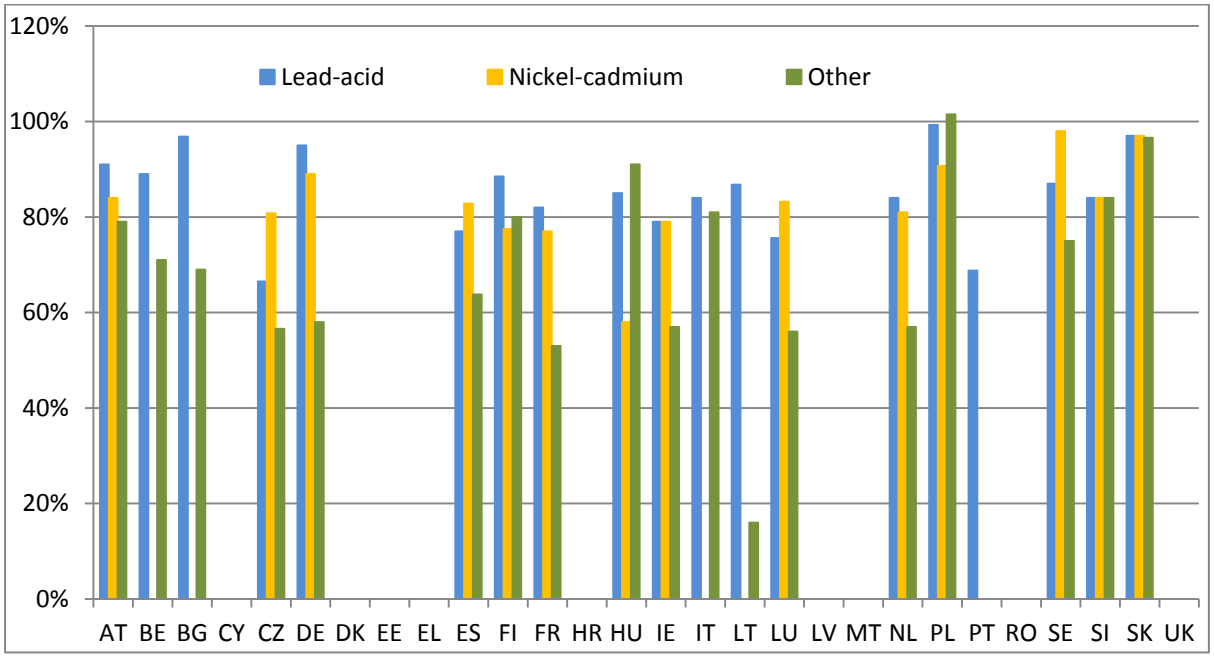

Kilde: Data leveret af medlemsstaterne til Europa-Kommissionen (EC, 2014)

[29] Af hensyn til sammenligningsmulighederne beregnes indsamlingsprocenterne som en gennemsnitlig procentandel på tværs af batterityper.

[30] Det seneste år med data er blevet anvendt for de enkelte medlemsstater til at demonstrere genvindingseffektiviteten på tværs af batterityper mellem 2010 og 2012.